

Ing. Alexandr Drbal přišel na svět 4. prosince 1947 v Oděse jako potomek Drbalů z Prahy-Dejvic, kteří z ekonomických důvodů odešli z vlasti v 60. letech 19. století. Doufali, že se vrátí, ale následující historické události to znemožnily. Nepřesídlili ovšem na úplně neznámé území. V 18. století za vlády Marie Terezie nastal nový exodus nekatolíků. Exulanti odcházeli do Slezska, které bylo v té době zabráno protestantským Pruskem, ze Slezska do polské osady Zelów a odtud někteří migrovali na Volyň a z té potom na jih Ukrajiny, kde založili několik osad. Českobratrská rodina Drbalů tedy přišla mezi své, mezi České bratry a mezi Čechy, jejichž potomci si dodnes uchovali svou víru i svůj jazyk. Jak to bylo těžké, vědí jen oni.

Alexandr Drbal navštěvoval základní školu v české obci Bohemka Mykolajivské oblasti a poté střední školu ve Lvově. V roce 1966, po složení maturity s vyznamenáním, se stal posluchačem Fakulty geodetické Vysokého učení technického. V roce 1971 začal pracovat pro Hlavní správu geodezie a kartografie při Sovětu ministrů SSSR a od roku 1974 pracoval v Projekčním ústavu ve Lvově. V letech 1979 -- 1996 působil na katedře geodezie Vysokého učení technického. V SSSR byl také členem odborných společností při Akademii věd. V nezávislé Ukrajině je od roku 1990 členem astronomické skupiny fyziko-mechanické společnosti Tarase Ševčenka ve Lvově a zabývá se též dějinami geodezie. V České republice je členem Českého svazu geodetů a kartografů a Československé společnosti pro vědu a umění.

Kde bral čas a energii pro další aktivity, je jeho tajemstvím. Ale určitě se nespletete, když za jeden ze zdrojů síly dosadíme hlubokou víru. Nevěřící netuší, jak je úlevné moci svěřit neřešitelné věci Bohu a soustředit se tak na to, kde můžeme být něco platní. Co jde udělat s tím, když vám zemřou tři děti ze čtyř a posléze i manželka, jako se to přihodilo Alexandru Drbalovi? Málo věřící by právě proto mohli na Boha zanevřít; skutečně věřící člověk se však většinou k Bohu ještě víc přimkne. Proč? Protože ví, že vše je úradkem Božím a na to nelze brát pozemský metr.

Ing. Drbal se zasloužil o obrození starých a vznik nových krajanských spolků na Ukrajině, např. České besedy ve Lvově, Českých bratrů v Bohemce a České besedy v Oděse. Byl zakládajícím členem a prvním předsedou České národní rady na Ukrajině. Zastupoval také Lvovskou oblast v Radě představitelů občanských sdružení národnostních menšin. Staral se o navázání kontaktů Českých bratrů na Ukrajině s Českobratrskou církví evangelickou v České republice i o výstavbu evangelického kostela -- Betlémské kaple v Bohemce. Určitě je málo těch, kteří by si cenu Gratias Agit zasloužili víc než Alexandr Drbal. Cenu, kterou uděluje Ministerstvo zahraničních věcí ČR těm, kteří v cizině propagují dobré jméno naší vlasti. Návrh na její udělení podalo Centrum humanitární pomoci krajanům, které s ing. Drbalem začalo spolupracovat v době, kdy organizovalo humanitární potravinovou pomoc obyvatelům česko-ukrajinských obcí v oblasti Černobylu.

Centrum zvlášť zdůrazňuje jeho úlohu při přesídlování Čechů z černobylské zóny do historické vlasti. Synodní senior Českobratrské církve evangelické Pavel Smetana ve svém doporučení píše: "Bratr ing. A. Drbal je mužem s mimořádnou šíří vzdělání, je trpělivým a cílevědomým badatelem v oblasti náboženských dějin a především citlivým člověkem, kterému není lhostejný osud bližních ať na Ukrajině, či těch, kteří se vrátili do staré vlasti." Dr. Helena Dluhošová z Kanceláře prezidenta republiky uvádí, že v krajanských spolcích na Ukrajině se v posledních letech vyprofilovalo několik pozoruhodných osobností "... a právě ing. Drbal byl po řadu let klíčovou osobností česko-ukrajinských vztahů, iniciátorem kontaktů mezi krajanskými spolky navzájem a repatrianty z Ukrajiny v ČR, inspirátorem zaznamenání a uchování historie Čechů na Ukrajině." Kandidaturu podpořil i předseda Stálé komise Senátu pro krajany žijící v zahraničí Milan Špaček. Skromný, nenápadný a vysoce užitečný inženýr Alexandr Drbal v polovině devadesátých let přesídlil do České republiky, stal se pracovníkem Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického ve Zdíbech u Prahy, stará se o svou dceru, která navštěvuje Jedličkův ústav a studuje střední školu, publikuje v češtině a ukrajinštině ve prospěch rozvinutí česko-ukrajinských vztahů a šíření znalostí o České republice na Ukrajině.

Za jeho práci mu náleží dík nás všech.